

πρωτοδιάκονος

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἰ. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἔ' Ἀγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἀγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, Ἀγ. Στέφανος 14565 Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr

Τεύχος 26° Μάρτιος 2014 Ἔτος 3°

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Τό κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιο

Ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης καί ὁ ἀδελφός του Ἰάκωβος ἦταν υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου καί τῆς Σαλώμης. Μαζί μέ τούς ἀδελφούς Σίμωνα καί Ἀνδρέα ἦταν συνέταιροι ἀλιεῖς καί ἔγιναν καί οἱ τέσσερις μαθητές τοῦ Χριστοῦ. Στήν ἀρχή ὁ Ἰωάννης μέ τόν Ἀνδρέα ἔγιναν μαθητές τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ καί αὐτό δείχνει τά ἔντονα μεσσιανικά τους ἐνδιαφέροντα. Ὁ Ἰωάννης μέ τόν Πέτρο καί τόν Ἰάκωβο ἀποτελοῦν τήν τριάδα τῶν πιό ἀγαπητῶν καί ἐμπίστων μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἀλλά ὁ Ἰωάννης εἶναι ὁ τελευταῖος τῆς σειρᾶς, γιατί εἶναι ὁ μικρότερος. Ὁ Ἰωάννης ἦταν ὁ μικρότερος καί τῶν δώδεκα μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, μόλις 20-25 ἐτῶν ὅταν ἐμαθήτευσε. Τόν Ἰωάννη μαζί μέ τόν ἀδελφό του Ἰάκωβο ὁ Κύριος τούς ἐπωνόμασε «Βοαναργές», δηλαδή «υἱοὶ βροντῆς» (Μαρκ. 3,17), γιατί, καθώς φαίνεται, καί οἱ δύο ἦταν πολύ τολμηροί, ἀποφασιστικοί, ἴσως καί σκληροί καί ζηλότυποι.

Ἔτσι, λοιπόν, ἦταν ὁ Ἰωάννης στήν ἀρχή. Ἀλλά ὁ Κύριος, ἀφοῦ μέ τήν διδασκαλία Του καί τήν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τόν καθάρισε ἀπό τήν σκληρότητά του, τόν χρησιμοποίησε γιά τόν πόλεμο κατά τῶν Νικολαϊτῶν, ὅταν αὐτοί προσπαθοῦσαν νά μολύνουν τήν Ἐκκλησία.

Τό τελευταῖο κείμενο τοῦ Ἰωάννου εἶναι τό Εὐαγγέλιό του καί, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Εἰρηναῖος Ἐπίσκοπος Λουγδούνου, γράφτηκε γιά τήν καταπολέμηση τῶν Νικολαϊτῶν καί τοῦ Κηρίνθου. Εἶναι ἀπλό στήν ἔκφρασή του, γιατί εἶναι γραμμένο στήν ἄκρα δημῶδη τῆς ἐποχῆς, ἀλλά εἶναι μεγαλοπρεπές, σάν νά ἀκοῦμε ὅταν τό διαβάσουμε τά φτερουγίσματα τοῦ ἀετοῦ πού τό ἀπεικονίζει. Ὁ εὐαγγελι-

στής ἐνθυμεῖται μέ ζωηρότητα ὀρισμένα νοσταλγικά ἢ τρυφερά περιστατικά, ὅπως ὅτι ἦταν ὥρα 10 (= 4 μ.μ.) ὅταν γνώρισε τόν Κύριο, ὅτι στόν Μυστικό Δεῖπνο καθόταν «εἰς τόν κόλπον» τοῦ Ἰησοῦ, ἢ ὅτι ἦρχετο πρῶτος ὅταν ἔτρεχαν μέ τόν Πέτρο στό κενό μνήμα, κ.ἄ. Πηγὴ γιά τήν συγγραφή τοῦ Εὐαγγελίου του ὁ Ἰωάννης εἶχε μόνο μία: τήν προσωπική του ἀνάμνηση, γι' αὐτό καί γράφει στόν πρόλογο περί τοῦ Χριστοῦ «ἐθεασάμεθα τήν δόξαν αὐτοῦ» (Ἰωάν. 1,14).

Τό κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιο εἶναι ἀπλούστατο κατά τό διάγραμμά του: α) Προοίμιο (1,1-5), β) Ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ στό Πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (1,6-12,50) καί γ) τό πάθος καί ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ (κεφ. 13-21). Τό γ' μέρος διακρίνεται σέ τρία μέρη: τήν διαθήκη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (κεφ. 13-17), τό πάθος (κεφ. 18-19) καί τήν ἀνάσταση (κεφ. 20-21).

Ἀπό τόν εὐαγγελιστή Ἰωάννη μᾶς ἀρέσει ιδιαίτερα α) ὅτι ἀναζητώντας τόν Μεσσία ἔγινε γι' αὐτό μαθητής τοῦ Προδρόμου Ἰωάννου, τόν ὁποῖο ἔκανε Γέροντά του, ἀλλά ἔφυγε ἀπ' αὐτόν ὅταν αὐτός τοῦ ὑπέδειξε τόν Μεσσία καί ἔγινε μαθητής Αὐτοῦ τοῦ Μεσσία (1, 35-36)· γιατί ὁ σκοπός τοῦ Γέροντος εἶναι νά καθοδηγεῖ στόν Χριστό καί ὄχι νά δημιουργεῖ «κάστα» μέ τά τέκνα του. Δέν ξέχασε ποτέ ὁ Ἰωάννης τόν καθοδηγό του ἅγιο Γέροντα, τόν Πρόδρομο καί Βαπτιστή Ἰωάννη· γι' αὐτό καί στόν πρόλογο τοῦ Εὐαγγελίου του, γράφει γι' αὐτόν (1,6-8). Καί β) μᾶς ἀρέσει ὅπως ἰδιαίτερος τό ὅτι ὁ Ἰωάννης πῆρε τήν Παναγία στό σπίτι του (19,27)! Ἐκεῖνος πραγματικά εἶναι θεολόγος πού, σάν τόν εὐαγγελιστή καί θεολόγο Ἰωάννη, θά κλίνει τήν κεφαλή του (τόν νοῦ του) στήν καρδιά τοῦ Ἰησοῦ!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ Θεία Λειτουργία (IΕ' μέρος)

ΠΡΟΣΚΟΜΙΔΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

α) Ἡ θεία Λειτουργία δέν εἶναι μιά ἀπλή προσευχή, ὅπως νομίζουν μερικοί· «*κάνω τήν προσευχή σπίτι μου*», λέγουν μερικοί ἀκατήχητοι, «*δέν εἶναι ἀνάγκη νά πάω στήν Ἐκκλησία*». Ὁχι! Ἡ θεία Λειτουργία εἶναι θυσία καί θεία τροφή· εἶναι θεία Κοινωνία. Τί προσφέρουμε στήν θυσία αὐτῆς τῆς θείας Λειτουργίας; Ὅ,τι καί νά προσφέρουμε στόν Θεό δέν εἶναι ἄξιο τῆς θείας του μεγαλωσύνης καί ἀγιότητάς του· γι' αὐτό προσφέρουμε τήν πιό εὐάρεστη θυσία σ' αὐτόν: Προσφέρουμε τήν θυσία τοῦ Υἱοῦ του στόν Γολγοθά!

Ἡ θεία Λειτουργία δέν εἶναι μιά ἀπλή ἀνάμνηση τῆς θυσίας αὐτῆς, ἀλλά εἶναι μιά ἀναπαράσταση (ἀπό τό ρῆμα «ἀναπαρίσταμαι»: εἶμαι πάλι παρών) της. Μετά λοιπόν τήν ἔξοδο τῶν κατηχουμένων ἀπό τόν Ναό γινόταν παλαιότερα ἡ Προσκομιδή, ἡ προετοιμασία δηλαδή γιά τήν προσφορά τῆς μεγάλης αὐτῆς θυσίας τῆς θείας Λειτουργίας.

Γιά νά γίνει θεία Λειτουργία εἶναι ἀπαραίτητα τά δῶρα, ἕνα τεμάχιο ἄρτου – *τό πρόσφορο πού ξέρουμε* – καί λίγος οἶνος. Χωρίς αὐτά θεία Λειτουργία δέν μπορεῖ νά γίνει, γι' αὐτό καί τό πρόσφορο ὁ ἀπλός λαός μας τό λέει ἀπλᾶ «*λειτουργία*», ἐπειδή μ' αὐτό γίνεται ἡ θεία Λειτουργία καί χωρίς αὐτό δέν μπορεῖ νά γίνει αὐτή. Κτίση εἶναι αὐτά τά δῶρα, ψωμί καί κρασί. Καί τήν κτίση, πού εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο, τότε μόνο τήν χρησιμοποιοῦμε ὀρθά ὅταν τήν χρησιμοποιοῦμε εὐχαριστικά, δηλαδή λειτουργικά, γιατί θεία Εὐχαριστία εἶναι ἡ θεία Λειτουργία.

Ἀπό τήν ἀρχή ὁ ἄνθρωπος καί μόνο ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε με αὐτόν τόν ὑψηλό προορισμό, νά προσφέρει τήν κτίση στόν Θεό, γι' αὐτό δημιουργήθηκε μέ σῶμα, πού εἶναι κτίση, ἐνῶ οἱ ἄγγελοι δέν ἔχουν σῶμα. Ἀπέτυχε ὅμως ὁ ἄνθρωπος στόν προορισμό του αὐτόν μέ τήν συμβᾶσα πτώση, ἀλλά αὐτό πού δέν πέτυχε ὁ ἄνθρωπος, τό πέτυχε ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποῖος σαρκώθηκε ἀγιάζοντας ἔτσι τήν κτίση· πιό συγκεκριμένα, τόν ἀρχικό μας αὐτόν προορισμό (*το νά προσφέρουμε δηλαδή τήν κτίση στόν Θεό*) τόν πετυχαίνουμε στήν θεία Λειτουργία, ὅπου προσφέρουμε κρασί καί ψωμί ὡς δῶρα στόν Θεό. Τό ψωμί καί το κρασί εἶναι τροφή μας.¹ «*Εμεῖς προσφέρουμε τήν τροφή μας ὡς εὐχαρι-*

στίαν, θυσίαν καί ἰκεσίαν, γνωρίζοντες πῶς ἡ τροφή εἶναι ζωή καί πῶς ὁ κόσμος ὅλος δημιουργήθηκε ὡς τροφή διά τόν ἄνθρωπον. Ἐάν ἡ τροφή εἶναι ζωή καί ἔάν ὁ κόσμος εἶναι τροφή, τότε ἐμεῖς, προσφέροντας τά δῶρα μας, προσφέρουμε τήν ζωήν μας καί τόν κόσμον εἰς τόν Θεόν. Τό κάνουμε ὅμως αὐτό πάντοτε ἐν Χριστῷ καί εἰς τήν Αὐτοῦ ἀνάμνησιν» (Ἐπίσκοπος Ἀμφιλόχιος Ράντοβιτς).

Τό πρόσφορο δέν διαφέρει ἀπό τό ψωμί πού τρώγουμε. Οἱ Καθολικοί ὅμως ἀπό τόν 11ο αἰώνα χρησιμοποιοῦν ἄζυμα πρόσφορα· ἀλλά ὁ Κύριος κατά τόν Μυστικό Δεῖπνο χρησιμοποίησε ἔνζυμο ἄρτο, γιατί ὁ Δεῖπνος ἔγινε πρῖν ἀπό τό ἑβραϊκό Πάσχα, στό ὅποιο οἱ Ἑβραῖοι ἔτρωγαν ἄζυμο. Τά ἄζυμα πρόσφορα τῶν Καθολικῶν συνδέονται καί μέ τήν αἵρεση τοῦ Ἀπολλιναρισμοῦ. Ὁ Ἀπολλινάριος ἔλεγε ὅτι ὁ Κύριος προσέλαβε ἀνθρώπινη φύση χωρίς νοῦ καί χωρίς ψυχή· θέλοντας δέ νά διασώσει καί λειτουργικά τήν κακοδοξία του αὐτή χρησιμοποίησε ἄζυμα πρόσφορα. Ἡ Ὀρθοδοξία ὅμως χρησιμοποιεῖ ἔνζυμο ἄρτο ὡς πρόσφορο, γιά νά δηλώσει ὅτι τέλειον ἦταν τό πρόσλημμα, τό ὅποιο προσέλαβε γιά μᾶς ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ².

β) Τό πρόσφορο πρέπει νά κατασκευάζεται, νά ζυμώνεται ἀπό τούς πιστούς στό σπίτι τους. Εἶναι μεγάλη, εἶναι πολύ μεγάλη τιμή νά παρασκευάζει κάποιος τό πρόσφορο, ἀρκεῖ νά σκεφτεῖ ὅτι αὐτό πού πλάθουν τά χέρια του θά γίνει Σῶμα Χριστοῦ! Ὅπως ἀναφέρει ἡ ἱστορία καί αὐτοκράτορες ἀκόμη ἀσχολοῦνταν μέ τήν παρασκευή τοῦ προσφόρου. Γι' αὐτό θά μπορούσαμε νά χαρακτηρίσουμε ὡς πτώση λειτουργικοῦ ἐνδιαφέροντος – *ἡ καλύτερα ὡς ἀσέβεια* – αὐτό πού παρατηρεῖται στά νεώτερα χρόνια, οἱ χριστιανοί νά ἀγοράζουν τό πρόσφορο ἔτοιμο ἀπό τόν φούρνο καί νά τό προσφέρουν στόν ἱερέα γιά νά τελέσει με αὐτό τήν ἱερή Προσκομιδή. Κάθε χριστιανική οἰκογένεια πρέπει νά ἔχει τά ἀπαραίτητα γιά τήν παρασκευή τοῦ προσφόρου: Ἀλεύρι λευκό καί καθαρό, σκεύη καθαρά, πού νά χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικά γιά τήν ζύμωση τοῦ προσφόρου.

μα διαβεβαιώσατο, ἀφ' οὗ τά ἡμέτερα αὔξει σώματα. Ὅποτε οὖν τό κεκραμένον ποτήριον καί ὁ γεγωνῶς ἄρτος ἐπιδέχεται τον λόγον τοῦ Θεοῦ... γίνεται εὐχαριστία, αἷμα καί σῶμα Χριστοῦ» (Ἅγιος Εἰρηναῖος, SC 153, 33-5).

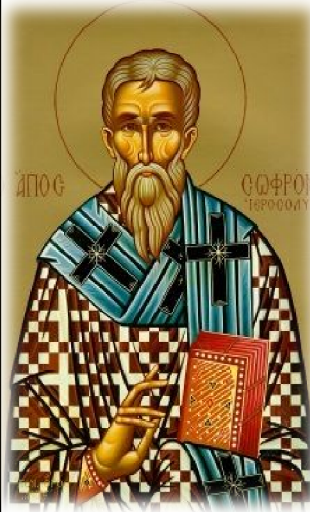
² Ὁ Θεόδωρος Ἀνδίδων λέγει: «Οὕτως ἔσπευσαν οἱ μακάριοι ποιεῖσθαι τήν ἐκείνου ἀνάμνησιν, ὡς καί τό σῶμα διά τῶν θείων συμβόλων σῶον καί ἄρτιον ἀποτελεῖν, ἐννοῦν καί ἐμψυχον, διά τῆς ζύμης ἐμβαλλομένης τῷ φυράματι, καί θειότητος κατ' οὐσίαν πεπληρωμένον· ὥστε τούς ἀξίους μεταλαμβάνοντας ἀγιασμοῦ καί χάριτος ἀξιοῦσθαι, καί μεγάλων παθῶν ἴασιν δέχεσθαι». MPG 140, 420.

¹ «Ἐπειδή μέλη αὐτοῦ ἐσμέν καί διά τῆς κτίσεως τρεφόμεθα, τήν δέ κτίσιν αὐτός ἡμῖν παρέχει, τόν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλων καί βρέχων καθῶς βούλεται, τό ἀπό τῆς κτίσεως ποτήριον ἴδιον αἷμα ὠμολόγησεν, ἐξ οὗ αὔξει τό ἡμέτερον αἷμα, καί τόν ἀπό τῆς κτίσεως ἄρτον ἴδιον σῶ-

3. ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ

B) Διδασκαλία

ν) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ μας αποτελεί, όχι πολύμορφο φαινόμενο όπως οι διασπασμένες κινήσεις των αίρετικών Πεντηκοστιανών, ούτε εμφανίστηκε όπως εκείνοι τον 20ο αιώνα, αλλά συνιστά προαιώνιο μυστήριο που έχει ως πηγή του τον Τριαδικό Θεό (Έφεσ. 3,9) και άπαρχή τό γεγονός της δημιουργίας, ή οποία μέ τό μυστήριο της Πεντηκοστής και τήν κάθοδο του Άγ. Πνεύματος εισήλθε στην τελευταία φάση της πριν από τή Δευτέρα Παρουσία. Γιά τό λόγο αυτό και ούδεμία σχέση έχει μέ τήν πεντηκοστιανή «Εκκλησία των έσχάτων καιρών» ή αυτή «των έκλεκτών», πολύ δέ περισσότερο μέ εκείνη που αποστάτησε, ή μέ τήν άλλη που θά άρπαγει πριν τήν έλευση του Αντιχρίστου. Και τουτο, διότι πραγματικοί αποστάτες από τήν αληθινή Έκκλησία του Χριστού είναι οι ίδιοι οι Πεντηκοστιανοί, που εμφανίστηκαν μόλις τον 20ο αιώνα και, αντί νά μετανοήσουν και νά επιστρέψουν στους κόλπους της άγίας Έκκλησίας του Χριστού, προβάλλουν υπεροπτικά τήν κίνησή του ό καθένας ως τήν «αληθινή εκκλησία». Έπειδή άκριβώς δέν έχουν ούδεμία σχέση μέ τήν Έκκλησία και δέν αποδέχονται τήν Ίερά Παράδοσή της, δέν μπορούν νά κατανοήσουν και τό αληθινό νόημα του γραπτού μέρους της που είναι ή Άγ. Γραφή, τό οποίο κακοποιούν βάνανυσα και διαστρέφουν προκλητικά, προκειμένου νά θεμελιώσουν τις αίρετικές τους θέσεις. Η άνυπαρξία σχέσεως των Πεντηκοστιανών μέ τήν Έκκλησία, μάλιστα, άποδεικνύεται περίτρανα και από τήν έμμεση, αλλά ούσιαστικώς πλήρη άποδοκιμασία του προσώπου του άρχηγού της Ίησου Χριστού, καθώς διδάσκουν ψευδώς τήν καταδικασμένη από τους πρώτους αιώνες αντίληψη περί «χιλιετούς βασιλείας» Του, επιμένουν στην άσεβη κατάργηση του Τιμίου Σταυρού επί του οποίου σταυρώθηκε, ώστε νά άποβεί τό όργανο της σωτηρίας και τό στήριγμα της Έκκλησίας, καταργούν τά ιερά μυστήρια τά όποια συστήθηκαν από τό Χριστό, πρεσβεύουν τήν άυθαίρετη διδασκαλία ότι είχε σαρκικά άδέλφια, αλλά και ότι ή κατά σάρκα Μητέρα του Ύπεραγία Θεοτόκος δέν ήταν Άειπάρθενος, για τήν όποία υποστηρίζουν, μάλιστα, ότι δέν πρέπει νά τιμάται, όπως δέν πρέπει νά τιμώνται και οι φίλοι του Χριστού, οι άγιοι. Κατά τή διδασκαλία της Έκκλησίας, όμως, τό γεγονός και μόνο ότι κάποιος δέν άναγνωρίζει στην Παναγία τους τίτλους «Θεοτόκος» ή «Άειπάρθενος», σημαίνει ότι άρνεϊται πλήρως και ολοκληρωτικώς τή θεότητα του Ίησου Χριστού. Όλα αυτά συνηγορούν στή διαπίστωση περί άνυπαρξίας σχέσεως των Πεντηκοστιανών μέ τήν Έκκλησία του Χριστού, καθώς επιπλέον ύβρίζουν τις ιερές Εικόνες και χαρακτηρίζουν τήν τιμή τους ως ειδωλολατρία, ενω άπορρίπτουν άσεβώς τά ιερά μνημόσυνα υπέρ των κεκοιμημένων και κατανοούν υλιστικά τα έσχατα.

ΑΓΙΟΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ (11 Μαρτίου)

Η περίοδος της άγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής που διανύουμε, είναι καιρός μετανοίας, νηστείας, προσευχής και πνευματικών αγώνων. Είναι στάδιο των άρετων στο όποιο όποιος θέλει εισέρχεται έλεύθερα, χωρίς κανείς νά τον έκβιάζει, και άθλείται πνευματικά. Η νηστεία, όταν συνοδεύεται και από τήν

προσευχή, είναι τό ισχυρότερο όπλο έναντίον του διαβόλου, του έχθρου της άνθρωπίνης σωτηρίας.

Άγιοι είναι όσοι έκαθάρισαν τό σκευος τους, όσοι μεταμόρφωσαν τά πάθη τους και έφθασαν από τό κατ' εικόνα στο καθ' όμοίωση και είδαν τον Θεόν. Αυτοί είναι πλήρεις Πνεύματος Άγίου και τά λόγια τους είναι «ρήματα ζωής αιώνιου». Είναι οι πρωταθλητές του πνευματικού στίβου και τά αληθινά πρότυπα των άθλητών του πνεύματος.

Ένας από αυτούς είναι και ό Άγιος Σωφρόνιος που ή μνήμη του έορτάζεται αυτή τήν περίοδο. Έζησε μέ έγκράτεια και σωφροσύνη από τήν νεαρή του ηλικία, αλλά και μετέπειτα όταν έγινε Μοναχός στο Μοναστήρι του Όσ. Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου. Αρχιεπίσκοπος Ίεροσολύμων έγινε «διά τήν υπερέββαλλουσαν άρετήν του», όπως σημειώνει ό Άγ. Νικόδημος ό Άγιορείτης, και έποίμανε τό ποίμνιό του μέ τό όρθόδοξο άσκητικό και θυσιαστικό ήθος που τον διέκρινε. Ήταν άνθρωπος του πνεύματος μέ τήν αληθινή σημασία του όρου. Άπόκτησε πνευματικά μάτια, που είναι ό όφθαλμός της ψυχής, και είδε τον Θεό, γι' αυτό και μπορούσε νά καθοδηγή τό ποίμνιο του άπλανώς.

Όταν τά Ίεροσόλυμα άλώθηκαν από τους Πέρσες, έφιλοξενήθη στην Άλεξάνδρεια από τον φίλο του τον Άγ. Ίωάννη τον Έλεήμονα και όταν αυτός «άπήλθε προς Κύριον» συνέθεσε προς τιμή του έγκωμιαστικό λόγο. Οι Άγιοι έχουν καθαρή και ευαίσθητη καρδιά. Άγαπούν αληθινά και κλαΐνε για τά αγαπημένα τους πρόσωπα, όπως και ό Χριστός έκλαψε για τον φίλο του Λάζαρο. Άλλά λυπούνται όχι «ώσπερ οι λοιποί οι μή έχοντες έλπίδα», αλλά ως έχοντες έλπίδα ζωής αιώνιου, άφοι είναι σταυρωμένοι και άναστημένοι και γεύονται από τήν παρούσα ζωή τήν βασιλεία των ούρανών. Έδω θά πρέπει νά αναφέρουμε ότι μεταξύ άλλων συνέγραψε και τον θαυμαστό βίο της ίσαγγέλου όσίας Μαρίας της Αιγυπτίας.

Είθε μέ τις πρεσβείες του σώφρονος Άγίου Σωφρονίου νά μάς χαρίση ό Θεός «πνεύμα σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ύπομονής και άγάπης», καθώς και μεράκι και όρεξη για άγώνες πνευματικούς.

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	
<p>ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ έχων ημέρας 31 ή ημέρα έχει ώρας 12 και η νύξ ώρας 12 ΚΑΛΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ!!</p>			<p>Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου τὴν περίοδο τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς θὰ τελεῖται καθημερινῶς στὶς 6.00 μ.μ.</p>			<p>1 ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Τυρινῆς Πάντων τῶν ὁσίων Θ.Λειτουργία & Ἁγιασμός 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.</p>	
<p>2 ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΥΡΙΝΗΣ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ «Συγχωρήσεως» 5.00 μ.μ.</p>	<p>3 Καθαρὰ Δευτέρα Ἀκολουθία Ὁρθρου 8.00 π.μ. Κέρασμα στὸ Ἀρχονταρῖκι</p>	<p>4 Καθαρὰ Τρίτη Ἀκολουθία Ὁρθρου 8.00 π.μ. Κέρασμα στὸ Ἀρχονταρῖκι</p>	<p>5 Καθαρὰ Τετάρτη Ἀκολουθία Ὁρθρου 8.00 π.μ. *** Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 6.00 μ.μ</p>		<p>7 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 8.00 π.μ. *** Α' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν 7.00 μ.μ</p>	<p>8 Τὸ διὰ κολλύβων θαῦμα τοῦ ἁγ.Μεγ.Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ</p>	
<p>9 ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΝΗΣΤΕΙΩΝ Ὁρθοδοξίας Ἁγ.Τεσσαράκοντα Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς 6.00 μ.μ.</p>	<p>Κάθε Κυριακὴ καὶ στὸ τέλος τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ θὰ γίνεταί ἡ ἑβδομαδιαία ὁμιλία τοῦ π. Χρυσοβαλάντη μὲ θέμα «Προσδοκῶ Ἀνάστασιν νεκρῶν»</p>		<p>12 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 6.00 μ.μ</p>		<p>14 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 8.00 π.μ. *** Β' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν 7.00 μ.μ</p>	<p>15 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.</p>	
<p>16 ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ Γρηγορίου Παλαμᾶ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς 6.00 μ.μ.</p>	<p>Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως τελεῖται κάθε Τρίτη. Στὶς 4, 18 Μαρτίου ἀπὸ τὶς 5.30 μ.μ. & στὶς 11 Μαρτίου ἀπὸ τὶς 10 π.μ.</p>		<p>19 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 6.00 μ.μ</p>		<p>21 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 8.00 π.μ. *** Γ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν 7.00 μ.μ</p>	<p>22 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.</p>	
<p>23 ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ Σταυρο- προσκυνήσεως Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς 6.00 μ.μ.</p>	<p>24 Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ὁρθρος 8.30 π.μ. *** ΜΕΓΑΛΟΣ Ἑσπερινὸς Ἑορτῆς 6.00 μ.μ</p>	<p>25 Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Ἐθνικὴ ἑορτὴ) Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Μεθέορτος Ἑσπερινὸς Ἑορτῆς 6.00 μ.μ</p>	<p>26 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 6.00 μ.μ</p>		<p>28 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 8.00 π.μ. *** Δ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν 7.00 μ.μ</p>	<p>Οἱ ἱερεῖς διακονοῦν στὸ Κοιμητήριον κάθε Σάββατο 11-12 π.μ.</p> <p>30 ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς 6.00 μ.μ.</p>	